

bragt i Ro, og der kan tænkes Omvæltninger indenfor denne, som ogsaa kommer til at berøre danske Toldlovsforhandlinger. Endelig er der en Mulighed for, at man kommer til at se helt andre Forhold mellem Staterne med Hensyn til Toldlovgivning, end vi hidtil har været vant til. Det er muligt, at Begrebet Handelstraktater vil dukke op med hidtil ukendt Styrke ogsaa overfor et Land som Danmark. Alt dette gør, at jeg ikke har turdet paalægge den kommende Finansminister, at han i Oktober 1916 skulde møde med et af Finansministeriet udarbejdet Toldlovsforslag.

Som jeg nævnede, skulde en enkelt af disse Love allerede til Revision i indeværende Aar, nemlig Loven om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger, den saakaldte Forlystelsesskat. Enten man nu var Modstander eller Tilhænger af denne Lov, da den i sin Tid vedtoges — jeg hørte til Modstanderne —, anser jeg det for umuligt i Øjeblikket at udtage den af vort Skattesystem. Jeg vilde ikke vove i dette Øjeblik at stille Forslag om, at en aarlig Indtægt for Staten paa henimod 1 Mill. Kr. skulde udgaa, og det vilde ske, hvis jeg i Overensstemmelse med min daværende Stilling stillede Forslag om at ophæve Loven. Jeg tør ikke engang sige noget om, hvorledes jeg fremtidig vil stille mig overfor denne Lov. Et er at paalægge en ny Skat, et andet at gaa bort fra en saadan Skat, naar den er paalagt, er gaaet ind i hele vort Skattesystem og indarbejdet i Publikums Bevidsthed. Dermed vil jeg ikke have sagt noget om, hvorvidt jeg vil stemme for eller imod Loven, naar den en Gang bliver forelagt til Revision. Men jeg er fuldkommen sikker paa, at i Øjeblikket lader det sig ikke gøre at tage omtrent 1 Mill. Kr. ud af vor Skatteindtægt. Jeg siger omtrent 1 Million; Skatten er ganske vist for det kommende Finansaar anslaaet til noget mere, men en Del deraf hidrører fra Det kongelige Teater, og denne Del er kun en rent fiktiv Indtægt, da Statens Bidrag til Det kongelige Teater udgør lige saa meget eller mere.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa at udsætte Revisionen af disse Love af de Hensyn, jeg her har nævnt. De fleste af Lovene hænger, som sagt, sammen med Toldloven, og Bearbejdelsen af denne vil — af internationale Grunde, om jeg saa maa sige — ikke med tilstrækkelig økonomisk eller nationaløkonomisk Sikkerhed kunne føres saaledes til Ende i denne Rigsdags-

samling, at Forslag til dens Revision vilde kunne fremsættes i Oktober 1916.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer*. Det gaar ud paa, at der ved Overdragelsen af Aktier og lignende offentlige Værdipapirer ved Køb og Bytte skal svares en Stempelafgift. Afgiften betales ogsaa ved Overdragelse af Tegningsret til saadanne Papirer og af Interimsbeviser for disse. Jeg skal straks gøre opmærksom paa, at Obligationer ikke er medtagne i dette Lovforslag, og det af den Grund, at man ikke har anset det for rigtigt i Øjeblikket at lægge en selv nok saa lille Afgift paa Omsætningen af Obligationer. Særlig ved Obligationer som Statsobligationer, Kommuneobligationer, Kreditforeningsobligationer, Hypotekforeningsobligationer, hvor Kursen allerede i dette Øjeblik er lav, vil det neppe være rigtigt at trykke Kursen yderligere ved at paalægge en Afgift paa Omsætningen. Og hvis disse Obligationer undtages, bliver der en forholdsvis ringe Mængde Obligationer tilbage, som paa denne Maade kunde skattelægges ved Omsætningen, det vilde fortrinsvis være Partialobligationer og lignende i de store Aktieselskaber. Naturligvis kunde man gaa dertil og undtage de andre, men finansielt vilde det have saa ringe Betydning, at jeg har ment, man kunde undrage Obligationer helt fra denne Stempelafgift.

Afgiften falder altsaa paa Aktier, og Loven maa betragtes som et Tillæg til vor nuværende Stempellov. I denne bestemmes det, at Aktier ved Udstedelsen svarer en Stempelafgift af  $\frac{1}{3}$  pCt., men hvis man samtidig vil fritage kommende Transporter af Aktier for Stempelafgift, kan dette ske paa den Maade, at Stempelafgiften fordobles; altsaa, man betaler  $\frac{2}{3}$  pCt., saa er alle Transporter af Aktierne fri. Men dette gælder kun de Aktier, der udstedes efter Stempeloven af 13. Maj 1911, Aktier, der er udstedte forinden, har ikke dette Transportstempel at bære. Nu har jeg ment, at under de nuværende Omstændigheder, og saaledes som den meget betydelige Omsætning af Aktier overhovedet finder Sted, vil det ikke være ubilligt at paalægge en yderligere Stempelafgift. Forholdet med Stempelafgiften er jo, at man paalægger Kapitalen en Skat — for en stor Del mener jeg, at dette er Stempelovens Idé —, naar Kapitalen viser sig tydeligt og aabenbart, og den ikke saa at